

[Lykketoft]

rer sig selv, er der ingen sikkerhed for, at der er stemmeret knyttet til den. Der er simpelt hen intet som helst reelt indhold i dette, og dér må man sige til Folketingets ros, at dette er den fornuftige forklaring på, at det heller ikke kan blive vedtaget herinde i Folketinget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Når hr. Lykketoft med så stor dramatisk sans gentager ordet »skattefiduser«, jeg ved ikke hvor mange gange, ville det være rart lige at finde frem til, hvorfor han gør det. Det gør han simpelt hen, fordi han totalt har misforstået, hvad hele denne OD-ordning på skattensiden går ud på. Det kom tydeligt frem, da hr. Lykketoft sagde, at det, den går ud på, er, at en højtlønnet forvandler sin skattepligtige indkomst til en skattefri indkomst. Dér ligger den fundamentale misforståelse.

Misforståelsen udspringer af, at det, hr. Lykketoft har gjort, er noget, man dumpede for allerede i 1. klasse, når man forsøgte at lægge æbler og pærer sammen, for der er naturligvis meget stor forskel på, om man får sin løn udbetalt i penge, i kontanter, som man kan bruge straks, eller får aktier i sin egen virksomhed, der for det første er bundet i 7 år, og som man følgelig ikke kan bruge straks, og hvor man for det andet er med i en kursrisiko.

Når hr. Lykketoft siger, at det er de højt-lønnede, der kan gøre det, er det igen et udtryk for, at han har misforstået, hvad det drejer sig om, for reglen i lov om særlig indkomst § 16, som vi taler om her, er en regel, som netop kræver, at der er en ordning mellem samtlige ansatte i et firma eller i et selskab, og at aktierne fordeles efter lighedsprincippet. Med andre ord er det helt forkert, som hr. Lykketoft siger, at en enkelt højtlønnet kan forvandle sin løn fra at være skattepligtig til at være skattefri. Det er slet ikke det, der er tale om.

Endelig er der udtrykket »skattefiduser«, som blev brugt så mange gange. Hvad er det, der sker her? Der laves nogle incitamentter til at få folk til at optræde på en ganske bestemt måde. Jamen er det noget nyt? Er det noget, som Socialdemokratiet ikke kender? Er det ikke noget, vi lige har lavet i fællesskab i forbindelse med værftspakken, hvor vi har givet det incitament, at folk kunne få nogle ganske væsentlige skattemæssige fordele, hvis

de var så venlige, at de i stedet for at forbruge deres penge anbragte dem til støtte for dansk skibsindustri, til støtte for arbejdspladserne på vore skibsværfter? Da hørte jeg ikke hr. Lykketoft snakke om fiduser. Det var da også en socialdemokratisk finansminister, der for år tilbage fandt frem til den rigtige forståelse, nemlig at gunstige afskrivningsregler for erhvervslivet kunne inspirere erhvervslivet til at investere i de ting, som samfundet nu ønskede de skulle investere i, og det viste sig at være fantastisk effektivt. Også her var der et skattemæssigt incitament for at få folk til at disponere på en ganske bestemt måde.

Og reglerne om befodringsfradrag, hvad er det andet end skattemæssige incitamentter til at fremme mobiliteten i samfundet? Endelig kan man måske også sige, at det, at der er skattefradrag for fagforeningskontingenter, er en kraftig opfordring for mange mennesker til at melde sig ind i en fagforening og betale nogle store kontingenter for dette medlemskab.

Alt det gør man ved hjælp af skattesystemet for at få folk til at gøre noget, som er ønsket af samfundet, og når der er skattemæssige incitamentter i OD-ordningen, så er det derfor klart udtryk for, at regeringen synes, det er en god ting, at der skabes medejerskab i virksomhederne, og at vi gerne vil motivere virksomhederne og de ansatte til i stedet for at forbruge nogle af de midler, de kunne få som en andel i overskuddet, at investere dem i egen virksomhed for at sætte virksomhederne i stand til både at investere, tjene penge og udbetale de lønninger til de ansatte, som de har krav på. Så skal vi ikke glemme den dér snak om fiduser, selv om jeg godt kan se, at den har en vis demagogisk og propagandamæssig effekt?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg tror ikke, problemet er, om man kan sammenligne pærer og æbler. Jeg tror, problemet er, at der er nogle her, der får nogle bananer ud af det, og at der er andre, der skal aflevere nogle bananer.

Sagen er den, at vi jo har fået at vide, at økonomiministeren taler på regeringens vegne – det har han selv sagt – og vi har fået at vide af ham, at der ikke er råd til at pumpe penge ud. Vi kan regne ud, at der for hver